

Deutero.

solatio. Ipse pugna. p vo. sicut fecit in egypto. inf. faciendo p̄mogenitos egyptioꝝ: ⁊ submergēdo p̄bara onē ⁊ aꝑerant: ⁊ in solitudine amalech debellando. s. Porrauit te dñs ⁊c. i. diligēter te custodiuit et nutriuit dādo mānā: sicut solet nutrix custodire ⁊ nutrire infantulum.

t. Et nec sic q̄dem credidistis et q̄ aggrauatur pecc̄m eoz. v. Cūq̄ audisset dñs. hic cōsequer describitur diuini p̄misi si impedimētz q̄ p̄ter peccatū ip̄i p̄dictum sua mortis fuit data a deo super oēs viros q̄ erat. xx. annoz ⁊ vlt. era exceptis ca. lēpb ⁊ iofue: ⁊ filijs leui: vt dcm filij i. xiiij. c. ita q̄ nulli eoz intrauit terrā. p̄missionis: s. mortui s̄ in deserto: ⁊ reatata ē in gressu: s. p̄missionis: ⁊ h̄ ē q̄ d. v. Cūq̄ audisset dñs v. ser. v. iratus ad puniendum. f. At nō videbit q̄sp̄m excep̄tis p̄dictis ⁊ illis q̄ nō dñs atgerant. xx. annū

y. Nec miranda indignatio in p̄m. q̄ tāgra uis peccauit vt p̄dictum est. 3. Cū mibi q̄z irat⁹ dñs p̄ter vos dixerit ⁊c. Contrariū autē vt dñs. xx. ca. vbi dicit q̄ dñs ad moyse ⁊ aaron: q̄ si credidistis mibi vt sc̄ificaretis me corā filijs isrl̄ in- trodūcetis hos p̄bos in terrā quā dabo eis. et q̄ p̄z q̄ dñs fuit irat⁹. s. moyse. p̄ter p̄m suū. vdm q̄ p̄m populi fuit occasio ip̄ius moyse discedēdi verbo dñi: et sic loquitur b. a. Propter vos. s. occasionali. b. Et filij q̄ hodie boni ⁊ mali ignorāt distantia. hoc dicit q̄rum ad illos q̄ adhuc nō hēbant vsūm rōnis.

c. Hos autē reuertimi ⁊c. a. p̄cessu versus terrā. p̄missionis. d. Et r̄ndistis mibi. hic dicitur p̄misi- sa siue ob̄staculoꝝ cū filij isrl̄ audirent s̄nia dñi p̄dicta p̄necentē de hoc q̄ non ascenderāt ad terrā p̄missionis s̄m mandati dei: nō fuit vera p̄ntia. q̄ volebat accedere ad ea p̄tra eꝝ. p̄bitione: ⁊ ideo ab aduerfarijs fuerunt debellati: ⁊ patet littera.

e. Itaq̄ egressus est amorre. h̄c. r̄r. b. Chananeus: vdm q̄ oēs q̄ descendēnt de cham filio noe: nōmi- ne generali vocant̄ chananeꝝ: s. a diuersis filijs ei⁹ nō- minant̄ sp̄alibus noibus. s. aliq̄ iebusei: aliq̄ amoreꝝ.

nec timeat eos. Dñs te q̄ ductor ē n̄: p̄ vob ip̄e pug- bit: sic fecit i egypto cūctis vidētib: ⁊ i solitu die ip̄i vi disti. Porrauit te dñs te ⁊c. vt solet hō gestare puu- lum filij suū i oi via p̄ quā ambulasti: vnece veniret ad locū istū. Et nec sic q̄dem credidistis dño teo v̄io q̄ pre- cessit vos i via: ⁊ metat⁹ est locū i q̄ tētoꝝa figē tebere- ris nocte oēs dēs vob iter p̄ ignē: ⁊ die p̄ colinā nabis. Cūq̄ audisset dñs vocem sermonū v̄ioꝝ. irat⁹ iurauit ⁊c. ait. Nō videbit q̄sp̄m te hoib⁹ generatōis h̄ p̄el- sume terrā bonā quā s̄b iura- mēto pollicit⁹ sum p̄t̄bo ve- stris: p̄r chaleb filij iepho- ne. Ip̄e em̄ videbit ea: ⁊ ip̄i dabo terrā quā. calcavit: ⁊ filijs ei⁹: quia secur⁹ ē dñm. Recurāda indignatio i po- pulū: cū mibi q̄z irat⁹ dñs p̄ter vos dixerit. Nec tu ingredieris illuc: s. iofue fili- nun mīster tu⁹ ip̄e intrabit p̄ te. Dñc exhortare ⁊ robo- ra ⁊ ip̄e sorte terraz diuidet israhel. Paruult d̄vū quib⁹ dixistis q̄ captiui dūcerēt: ⁊ filij q̄ hodie boni ac ma-

⁊ sic de alijs: igit̄ h̄c. r̄r. ca. ponit nōmen generale: b̄ia autē speciale. f. Sicut solent apes p̄sequi. i. faciliē ⁊ turmatim. apes enim q̄n aliq̄d p̄sequunt̄ volādo turma- tim hoc faciūt. Ra. fa. exponit hoc de quodam genere mu- scar. q̄ sunt filies apib⁹: s̄ h̄nt aculos venenatos: et id̄ q̄n

li ignorāt distantia: ip̄i in- grediet: ⁊ ip̄is dabo terraz ⁊ possidebūt ea. Hos autē reuertimini ⁊ a bite i solitu- dinē p̄ viā mar̄ rubri. Et r̄ndistis mibi. peccauim⁹ dño. Ascendem⁹ ⁊ pugna bi- mus: sicut p̄cepit dñs te n̄. Cūq̄ instructi armis p̄ge- retis i montē: ait mibi dñs. Dic ad eos. Nolite ascēde- neq̄ pugnetis. Nō em̄ sum vobiscū ne cadat̄ corā ini- micis v̄is. Accut⁹ sum et n̄ audistis: s̄ aduersantes im- perio dñi ⁊ tumētes sup̄ b̄ia ascendistis i montes. Itaq̄ egressus amorreus q̄ hita- bat i mōt̄bo ⁊ obuiā veniēf p̄secutus ē vos sicut solent apes p̄sequi: et cecidit de seir v̄iq̄z homia. Cūq̄ reuerfi ploraret̄ corā dño nō audi- uit vos: nec vocī v̄re volu- it acq̄lesce. Sedistis ḡ i ca- desbarne m̄to tpe.

ii. Profectiq̄z idē venim⁹ i solitudinem que ducit ad mare rubrum: sicut mibi dixerat tom̄in⁹. ⁊ cir- cuiuimus montem seir lon- go tpe. Dixitq̄z dñs ad me: Insufficit vob̄ circuitire montē istum: ite ⁊ ad glonem ⁊ p̄lo-

boies ab eis pun- gunt cadūt ⁊ mo- r̄ntur: sic tunc filij isrl̄ corā suis adue- farijs ceciderunt. s. Nec vocī v̄re voluit acq̄lesce. q̄a nō retractauit suā. suam: s̄ magis fir- mauit. b. Sedistis ḡ i ca- desbarne multo tpe. in hebreo ha- bet sic. Et sedistis in cades dieb⁹: m̄- tis s̄m dies quibus sedistis. i. s̄m nume- rū dierū q̄bus sedi- stis in alijs man- sionib⁹: vt exponit Ra. fa. q̄ s̄m eunt tanto tēpe sederūt ibi: quāto tpe sede- rūt in alijs mansio- nib⁹: sequētib⁹. i. r̄r. amoz: vt b̄r capi. sequit̄: in iudicij: t̄n ibi dies in q̄bus ambulabant.

Cap. ij.

Profectiq̄z inde venim⁹. t̄c. b̄c. p̄ter indu- cit moyses populū replicando b̄nficia dei p̄ legē datam. Et p̄mo b̄nficia collata tpe pacē: se- cūdo data tpe belli circa mediū h̄ ca. Surgite ⁊ transite ⁊c. Prima in tres s̄m tres p̄plos con- tra q̄s p̄bitione fue- rūt iure tellū: s̄c̄da que p̄bitione fuerūt tellare fuit: p̄pls ydumeoz q̄ descendēte de esau. Circa q̄d p̄mittit̄. p̄bitione belli: p̄tra ydumeoz: ⁊ sc̄do describit̄ sub breuib⁹ verbis b̄nficia: ⁊ exhibit̄ illo tempore: et p̄cedenti q̄tum ad aliq̄uid: et etiaz seq̄. ibi. Dominus deus tuus. P̄mittitur ergo modus deue- niendi iuxta terram ydumeoz cum dicitur. a. Profectiq̄z inde sc̄licet de cades. b. Cūq̄ in solitudine q̄ ducit ad mare rubz sicut di- xerat mibi dñs. put̄ b̄r cas. p̄cedenti: anteq̄ em̄ peccaret populus deceptus ab ex̄ploratorib⁹: in cedebar recte vsus montē seir: q̄ em̄ terra ydumeoz: s̄ p̄m̄ declinauerunt a via recta: ⁊ magno tpe fuerūt vagabundi p̄ desertuz: et postea redierunt versus montem seir: et quia filij esau nō luerūt eis concedere transitum p̄ terram suam: coacti sūt declinare ⁊ circuire trā illā quāq̄z venissent vlt̄ra: vt habe- tur Numeri. r̄r. ca. Et hoc est quod subditur. Et circui- mus montem seir ⁊c. Consequēter describit̄. p̄bitione belli

